

Tela

Típus de teixits

Lli

Fibra vegetal que s'obté de la tija de la planta herbàcia *Linum usitatissimum*, la qual té una arrel molt profunda, es ramifica poc i les fulles allargades estan disposades al llarg de la tija que arriba a un diàmetre aproximat de 1,5 mm i a una allargada de 60 a 120 cm. Les seves fibres contenen un 70%-80% de cel·lulosa i és molt estable al seu envelliment natural. Amb la seva llavor es fabrica l'oli de llinosa.

Es va cultivar a Egipte i s'expengué cap a l'imperi Romà. I és la tela de més qualitat per utilitzar com a suport de la pintura.

Cànem

Fibra vegetal que s'obté de la tija de la planta herbàcia *Cannabis sativa*. Procedeix del Japó, Persia i la India. I actualment també es cultiva al pròxim Orient, Xina i Rússia.

És el segon tipus de teixit més utilitzat com a suport de pintures després del lli, ja que és similar en quan a estabilitat i envelliment. Es diferencia del lli en que malgrat tenir una fibra més resistent és més curta, i per tant tendeix més al trencament.

El **Iute** també té una fibra similar al cànem, però no es sol usar el teles ja que, al contenir una proporció més elevada de lignina que de cel·lulosa, té poca resistència i durabilitat.

Cotó

Fibra vegetal que s'obté de la planta del cotó, *Gossypium*. Es emprada normalment per la realització de roba.

A finals del segle XVIII es va utilitzar com suport de pintures, però per les seves característiques no garanteixen una bona conservació. El cotó és molt higroscòpic, és a dir, capta molt la humitat ambiental i fa que s'encongeixi i es dilati amb molta facilitat. A part, és poc resistent als àcids i als agents oxidants fet que fa que torni trencadís.

Fibres sintètiques

Fibres obtingudes de manera artificial. Les més usades com a suport en pintures són de polièster, les quals s'obtenen de la reacció química d'un àcid amb un alcohol.

El polièster és molt estable químicament. Però és molt poc manejable en restauració. I no permet la bona adhesió de les capes de preparació.

Llana i seda

D'origen animal, no són bons materials per utilitzar com a suport de les pintures degut a la seva mala conservació.

No s'aconsella d'utilització de teles formades per dos tipus diferents de teixits (Ex: lli-cotó, cotó-polièster...), ja que cada teixit té unes característiques i un envelliment diferent.

Bibliografia utilitzada:

DOERNER, Max.: *Los materiales de pintura y su empleo en el arte*. Editorial Reverté, S.A. Barcelona 1998
CALVO, Ana.: *Conservación y restauración*. Ediciones del Serbal, Barcelona, 1997
PUCHADES, Montserrat.: *Documentació estudis ESCRBC. Especialitat pintura*. Barcelona 2003